

Намек

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.

Число 2.

Льондон, дня 12 грудня 1949р.

Рік I.

В И Д Е Р Ж А Т И :

Одним із нещасть, якими за роки останньої війни медро обдарив нас лукава доля, є розбиття нашого народу по всьому світі. Серед мільйонів новітніх скитальців-ізгоїв знайшлися і ми - українці у Великій Британії. Війскові обставини спричинили, що ми творимо зовсім окрему групу українського виходництва, дуже відмінну від груп наших братів скитальців на континенті Європи.

Тут ми у великій більшості молодь, яка ріжками дорогами сюди зайшла та опинилася в спеціальних життєвих умовах. Богато з нас покинуло рідну землю кідка літ тому назад і зараз ми тут знайшлися, ми кусиле нервовості чина-ло терпіння та поневірянь. Наші шляхи провадили через каземати ворожих тюрем, через далекі заслання та поневірку серед чужинських народів. А коли ми, серед нового середовища, опинилися поза межами країни, терпіння і коли нам здавалося, що свобідніше віддихнемо, ми часто-густо розчаровувалися. Скільки партій ми кусили переносити тільки за те, що ми признавалися до свого народу. Скільки то разів ми в безсиллі зціпляли уста, коли нас зносивали чужі думи, коли знеславлявали наш народ, нашу історію та нашу національну свідомість. І тоді ми не мали ніякої опори, ніхто не змов на нас із поміччю, до нікого нікого було заговорити рідним словом, перед ніким винуватости нашу болісну скарпу. Ми були самі і тільки беззвужна змов до Рідного краю, захована глибоко в наших серцях, додавала нам сил та зберігала від укадки.

І ми не знали, не зашидили між чужими. Молода вітка українського народу не всохла на чужому, несприятливому її ґрунті. По літах обриває ми осталися так ков'самов свідомою та ідейною українською молоддю.

Завзяття та жаги пресні і чину, якою вона була перед війною по наших селах та містах.

Правда, жахливі переживання останніх літ та незавідне життя серед чужого середовища оставили своє пятно на думках деяких одних. Це тільки незначні вибірки і сміло можемо вірити, що вони скоро відкриють свої очі та зійдуть із блудної дороги на правий шлях.

Найчорніші хвили нашого скитального життя ми маємо за собою. Поволі та певним кроком ідемо до кращого. Ми вже більше не є поодинокими людьми, які губляться серед чужої маси, по блукаємо довше як слінці в темряві - тепер ми творимо суцільну українську громаду свідому свого завдання та своїх стремлень.

Та ми не сміємо забувати, що якраз тепер, коли ми ставляємо перші кроки в нашому організаційному житті, знайдуться люди, які ти більші колоди будуть нам класити під ноги. Напевно знайдуться такі, що всякими способами будуть старатися знівечити в нас сили, які держать нас разом; бо наше розбиття лежить в інтересі наших ворогів. Тому ми кусимо бути дуже обережні.

Ми видержали вже не одне і ні, що не сміє захитати рівноваги нашого духа. І як ми зуміли вийти ціло із найбільших життєвих проб, ми кусимо знайти в собі максимум сил та терпимости, щоб видержати до до кінця. Таким є наказ і виного сьогоднішньої хвили, а всяке інше постування тільки ослаблює нас. Нам ослаблювати себе не вільно, а навпаки, заховати та придбати якнайбільше сил, бо наші сили що будуть потрібні нашому народові.

Н. Нівичин.

ПІДПИСАНО: "НАМ НАМЕК"

НА РІДНУ ЗЕМЛЮ.

Союз Англіійський католицький на чолі з Католік Геральдом подає вісті, які наслідки до Конгрегації Східних Церков у Римі. Ці вісті говорять про переслідування гр. кат. церкви в Галлиціні. Потверджуються вісті про арештування советською владою всіх гр. кат. єпископів і мітраїв: львівського Никиту Будку та станиславівського Датишевського. В Корлі арештовано єпископа Николая Чарнецького, апостольського візитатора для церков грецького обряду. Тільки один гр. кат. єпископ, перемиський еп. Кодровський та мітрай Дакота перебувають на волі, тому що Перемиська дієцезія безпосередно Москві не підлягає. Большевики переслідують гр. кат. Церкву також в Карпальській Україні: Гр. кат. єпископів Хусту та Ужгороду арештовано та вивезено до Росії. Яка їхня дальша доля невідомо. Совети знищивши вищу гр. кат. ієрархію, всіма способами поширюють на Західно-українських землях залежне від Москви православіє. Трьох гр. кат. священників, які перейшли на православ'я, створили т. зв. "Комітет Злуки Гр. кат. Церкви з Церквою Православною" і також як можуть допомагають большевикам в їхній роботі. Переслідуване гр. кат. духовенство внесло просьбу до ком. Молотова, щоб він дозволив їм практикувати їхнє гіроісповідання та щоби увязнені єпископи були звільнені.

Від Редакції: Через недогляд в попередньому числі "Н.К." було помилково подано, що еп. Хомишин був еп. перемиської замість СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ дієцезії. /

В ЕВРОПІ.

Союз В Мюнхені живе одно з найбільших українських громад на терені Німеччини. Вони живуть в бундських військових касарнях на передмістях Мюнхену. Культурно-освітнє життя в таборі дуже добре розвивається. Є там гімназія, курси чужих мов та різні майстерні. Дня 23 вересня ц.р. відбувся там владий концерт, на якому виступав хор "Трембіта", капеля бандуристів, оперні солісти та танцюристи. На концерті було присутних багато представників американського управління та УІРА. Чувалися, головним чином американці, цікавляться українським життям в мюнхенській колонії. /"Українець у Франції"/

Союз Вірніпегський "Новий Шлях" з дня 24 жовтня ц.р. повідомляє, що до "Українського Американського Допомогового Комітету" наслідки такі вісті з Франції: Агенти НКВД при допомозі французької поліції масово арештують українське населення. На початку жовтня ц.р. вислано примусово біля 30.000 українців до Росії. Люди поповнюють самогубства, що живими не дістатися в каторгу. Всі українці живуть в страху з дня на день.

Союз Український американський часопис "Америка" подає за часописом "Дос Анджелес Екзамінер" таку вістку із Баварії: "Типовий зразок гвалтовної репатріації старся в Кемптен в Баварії. В неділю 5 серпня ц.р. о. Василь Бошановський /має 75 літ/ відправляв ранішню Службу Богу. Церкву раптом обступила американська-власькова-поліція в присутності советських представників. Дехто із Росіян був пляний. Вони ввірвались до церкви і причинили відправу. О. Василя схопили і тягли за бороду через церковний двір і шпурнули до тигарового воза. Віруючі почали боронитися. Поліція почала стріляти. Кілька осіб було забито и багато поранених. Ранених воліали через церковний двір і вантажили на тигарові авта, після вказівки советських представників."

Союз Українські жінки в Парижі заложили товариство "Союз Українок". Загальні Збори відбулися 7 жовтня ц.р. на яких намічено плян праці товариства та вибрано управу. Завданням новоствореної організації є культурно-освітня праця серед українського жіноцтва у Франції. /"Укр. у Франції"/

Союз Українські студенти в Парижі організуються. Дня 1 листопада ц.р. на перших по війні студентських сходинах вони постановили заснувати своє товариство та в тім цілі виборили організаційний комітет. /"Укр. у Фр."/

Союз Заходом українських американських воєнів відбулося 21 жовтня ц.р. в містечості Авіз у Франції Свято в честь Євгена Коновальця. В Святі взяли участь місцеві українці. Присутні зібрали кілька тисяч франків, які призначено на добродійні цілі. /"Українець у Франції"/

Союз Папа іменував О. Миколу Войківського Апостольським Візитатором для українських переселенців у Німеччині та Австрії. Цього осідою є в Мюнхені. /"Українець у Франції"/

ооо З добре поінформованого джерела з Німеччини ми одержали такі вістки. Насильного повороту в Совети не буде. Всі Українці, як зі Східних так і зі Західних українських земель, будуть мати право вільного вибору або повертатися на "родину" або остатись на місці яко бездержавні. Зате в будучині суди приїде спеціальна советська комісія репатріаційна, яка в порозумінні з американськими та британськими властями, буде намагатися наших людей до повороту. Успіх цієї комісії буде залежати від поведінки самих українців.

ЗА СУБ'ЄКТОМ.

ооо В канадійському парламенті посол А. Старт заявив у своїй промові, що канадійський уряд повинен прийти з поміччю українцям, скитальцям в Європі, вказуючи на це, що

Ні мечина була наїхала на Україну і українським нарід борювся проти нацистів. Він звернувся до міністра промислу, щоби цей взяв під увагу долю тих українців, які не можуть повернутися до Росії та щоби пам'ятав про них, коли приїде до імміграції Канади. Проти посла Старта виступив дуже остро комуністичний посол, Ф. Ровз. Із питомою комуністичною бішеністю він накинувся на українців, називаючи їх про-нацистами, які, мовляв бояться вертатися домів, бо в минулому помагали Німцям.

/"Новий Шлях". 24.10.45./
ооо Департамент Державних Американи приймає окремих посольств советської України та Білорусії. Наже, що російська амбасада і так все полагоджує, тож "додаткові" посольства зовсім зайві. /"Укр. у Франції"/.

-ПРИМІТКИ-

Перше число "Нашого Клича"

Перше число нашого бюлетеня розійшлося по всіх усюдах де лише живуть українці в цій державі. Завитало в найдальші закутки британських островів, від стромих узбереж Корнваллі до туманної Шотландії. Поява цього скромного та рідного друку озвалася відгомном радості по всій країні. До нас день-в-день напливає багато листів від читачів. Ширих, сердечних листів, які зворушують нас не менше як "Наш Клич" зворушить тих, що його вперше дістали до рук. "Наш Клич" є замалим об'ємом, щоби бодати частину цих листів помістити, але хочби декілька вибірок з них вистарчить, щоб побачити, з якою радістю українці у Великій Британії прийняли свій бюлетень.

П. Мир. пише:
"... В хвилині одержання "Нашого Клича" не можу вам описати вдоволення наших друзів; хоч скромний та в маленькому розмірі, але це в рідній мові - це наш клич. В дійсності бачимо діло..."

"... З великою радістю та щастям і майже зі сльозами в очах від радості я читав цей перший номер нашого власного видання "Наш Клич". Я не можу уявити собі як це могло статися... мені навіть не снилося, що на чужині, в далекій чужій стороні міг я так вільно тепер читати своє власне надруковане слово. Аж не вірилося, що я тримаю його в руках. Від щирого серця дякую тим, хто так борюся з його устаткуванням і поборює усі труднощі, які стояли на його шляху. Дякую всім."

в нових успіхах! - пише Г. Дз.
"... Із радістю вітаю перше число нашого бюлетеня. Було це нашим бажанням узрети рідне слово в українській громаді. І це сталося. Шлю ширі слова признання і подяки всім тим, що доложили старань в його появі. Нехайже він стане не тільки дійсно тим к л и ч е м до об'єднання нас усіх, до цього часу розпорошених братів-українців, які живуть в цій державі!" - говорить в своєму листі Вол. Сов.

"... Це було великою радістю для мене та для моїх товаришів читати вперше нашу власну газетку. Бо вже від самого початку нашого побуту в польській армії буди в нас мрії про організоване наше життя, однак трудно воно приходило. Думаю, що щасливо започаткована праця увінчається успіхом, а наша газетка віднайде кожного нашого брата, який ще до сьогодні сидить та боїться до себе признатися. Бажаю щастя та поступу в праці, а тим, що доложили труду при виданні бюлетеня складаю ширю подяку, та бажаю їм, щоби успіхом увінчали їхні дальші мрії - пише до нас В. Сул."

Пише нам Е. Кроп.:

"... Я сьогодні повернувся зі шпиталю і при нагоді я одержав від мого друга "Наш Клич". Правда, перечитав його із сльозами в очах, бо вже більше ніж шість років я не бачив українського друку..."

А один із перших нагаторів на нашу організаційну справу, Степан Яворський, пише:

"...Я з приємним здивуванням одержав перше число "Нашого Клича" тому, що хоч я і знав про працю в організації, та я не сподівався, що вона так скоро začне видавати свій "орган". Це безперечно заслуга головногo редактора, складача та друкаря в одній особі. Думаю, що важний зуміє оцінити вартість цієї газетки, а ще як візьме під увагу услів'я, серед яких вона видається. Хто не вірить, нехай приїде до Лондону та загляне до будинку під ч. 218, Сассекс Гарденс... Надіюсь, що при співпраці наших читачів, газетка розвинеться до стану

Читаючи ці листи і ми радіємо. Ми раді та вдоволені, що наша праця принесла такі великі користі та що добре послужила нашій справі. Ці листи говорять ще про одне: про велике зрозуміння зорганізованого життя та щирю охоту до праці серед наших людей. Це доказує, що нас не зломали переживання останніх літ, та що в нас ще багато сил на дальші труди і змагання. Віримо разом з нашими читачами, що "наш Клич" буде добре словняти своі завдання, та що співпраця нас усіх над його розбудовою увінчається добрим успіхом.

Редакція.

О. Лисович

Наші завдання.

Ріжними шляхами мийшли та блукали по світі, аж врешті опинилися на цих мрячних брїтїйських островах, в окруженні, в якому мало хто з нас сподівався бути. Одинцем, чи малими групами, без якого небудь звязку між собою, відри від світа, від своїх людей, розбрелися ми в чужому морю, часто наражені на наругу кпини та погрози. Здавалося, що в таких умовах зовсім неможливо є почати якунебудь організаційну працю тимбільше, що в серця багатьох одиниць почала закрадатися зневіра, якийсь безпідставний страх, який вбивав почуття певности як рівноправної людини. Однак з часом все це почало направлятися, а кожний з нас набирав щораз більше певности себе і ми почали домагатися про свої права. Врешті знайшлися люди, які піднялись праці над нашим зорганізуванням. По довгій і впертій праці вдалося нам осягнути нашу ціль і сьогодні ми маємо свою організацію "Союз Самопомочі Українців у Великій Британії" - свою рідну організацію, яка має нас обєднати та скріпити.

Та з осягненням цієї ветупної цілі наша праця не кінчиться але саме починається. Не вільно нам відпочивати, але противно, зі здвоеною енергією приступити до праці. Нам треба зорганізувати всі відповідні сили і вперто змагати вперед. Доля наша в найбільшій мірі залежати буде від нас самих, як ми зуміємо покермувати собою, яку собі дорогу виберемо. Дорога наша мусить бути ясна, без всяких комбінацій оперта на чисто національному ґрунті. Великі завдання стоять перед нами, а щоби їх виконати мусимо приступити до праці всі як один. Не сміє бути ані одного українця, який пасивно приглядався праці других.

Першим нашим завданням є вдержати при істнуванні та якнайкраще розбудувати нашу новозроджену організацію, істнування якої залежить в першу чергу

від нас самих. Тому кожний з нас, чи то матеріальною допомогою, чи мудрим словом і доброю порадою повинен причинитися до продовження і розбудови початого діла. Тільки тоді наша праця буде можлива, як наша організація буде матеріально і духово забезпечена і сильна.

Другим з черги нашим завданням є згуртувати в лоні організації якнайбільше число членів, щєбо всіх тих, які можуть і повинні до організації належати. Тому нам треба відшукати по всіх закутках тих братів, які до цього часу, чи то з байдужности, страху чи незнайомости не стали членами, поінформувати їх докладно про нашу справу, заохотити до праці, піддержати на душі.

Третім нашим завданням та обовязком є допомогти хоч частинно нашим рідним сестрам, братам та дітворі, які в наслідок воєнних подій опинилися поза межами рідних земель і до сьогодні терплять по переселенецьких таборах Європи і в обличчі надходячої зими грозить їм марєво голоду та холоду; Нехай не буде нам чужий біль і горе наших людей, цих найнещасливіших жертв війни. Наше матеріальне положення не є найгірше і кожним може дещо відлежити, щєб поділитися із своїм братом. Пам'ятаймо, що наша маленька поміч може неодному врятувати життя, повернути усміх-неодній дитині, висушити сльози неодній матері.

Четвертим, врешті, нашим завданням є нести світові правду про Україну, про український нарід, його боротьбу за незалежність, його зрілість до самостійности та про його безмежну любов до рідної землі та волі. Ми є одними із тих, що пережили цілу трагедію українського народу за роки останньої війни і маємо змогу та пор переказати це світові.

Нехай словнення цих наших завдань буде нашою честю та привілезм як синів українського народу. О. ЛИСОВИЧ.

ПОШЕРІТЕ "НАШ КЛИЧ"

*Наша дума,
наша пісня
не вмере, не загине!*

Наші поезії

Остан Лисовик.

/Від Редакції: Починаючи від цього числа, будемо заміщувати українські народні пісні, які повстали в останніх часах та які є незнані нашому загалові.

ДО РОБОТИ.

МИ УКРАЇНСЬКІ ПАРТИЗАНИ.
/Пісня УПА/

Ми українські партизани
Вушаєм лавнами у біг,
За нашим прикладом поретане
Народ пробуджений як стій.

Приспів:

Вже грають сурми - олицько волн,
Вже рветься серце, кличе кров,
В огні кусться наша доля,
Встають заковані з оков.

Ми українські партизани -
Намадки славних козаків,
Щоб нарід визголить з канцанів -
Ми бєм комуни і катів!

Приспів:

Ми українські партизани,
Не знаєм що таке є страх,
Родина наша: брідзани -
А хета в лісі, у драх.

Приспів:

Ми українські партизани,
Свій клич народові несем,
Що Україна гільна стане!
Нам Україна понад все!

Приспів:

Подав М. Тул.

Л. Британія, 2.12.45.

До роботи, друзі мійні,
Бо надійшов вже той час!
Даймо волн думкам, силі,
Обовязки жуть на нас.

Скиньмо маски ми із себе,
Що безличать нам лица -
І почате колись діло
Доведімо до кінця.

Не звяжамо ми на крики,
Критику і грозьби тих,
Що стараються розбити
Нашу силу молодих.

Докажімо перед світом,
Що ми зможем жити так,
Як всі люди жить повинні:
Вільно, разом у гуртах.

Тож візьміся до роботи!
Дружно, разом як один
Хай працює для народу -
України кожний син!

Праця вирве нас з недолі,
Запровадить до мети;
Заживемо й ми на волі,
Разом з нашими людьми.

З Глазівка і з далека

/ДОПИС/

Із життя українських емігрантів в Європі.

Підчас мого драмісячного перебування на континенті Європи, я стрінув сотки наших земляків, які знайшлися на вигнанні будьто насильно вивезені німцями на працю, будьто втікаючи перед большевицькою нарадою. Богато з них перейшли всі страхіття німецьких конц. таборів та терем. Моя поява серед них викликала зпочатку обаву та недовіря, а відтак захоплення та надії на евентуальну поміч й заступництво у британських властей перед насильним виселенням з британської окупаційної зони. Цього виселення всі бояться як вогню, тому що вже були випадки насильно виселювання наших людей советськими репатріаційними комісіями без спротиву британських властей. В останніх часах про такі випадки чути менше і британські власті ви-

казують щораз більше зрозуміння в положенні наших емігрантів.

Є цілий ряд українських таборів, які є найбільш здисципліновані між подібними таборами других народів. В таборах процвітає культурно-освітня праця.

В Бельгії я стрінув групу українських студентів та студенток/біля 20 людей/, які вчуться на університеті в Ловен. Вони пересилають нашій організації щирий привіт.

Всім членам ССУБЕ, які мене коли заорнали десятками дуже цікавих листів, та на які я не міг відповісти з приводу мого перенесення на континент, цією дорогою дякую за їхні листи та привіти і бажая їм, щоб їхні бажання здійснилися.

Степан Яр. Яворські

З табору українських переселенців в Італії ми дістали дуже цікаві вістки. В цьому таборі є кількадесятку українську групу. По тяжких трудах українок, бувших сестер Червоного Хреста. Недалеко від них є табор воєнних полонених, в якому перебувають молоді українці, що їх німці були силою забрали до війська. Наша дописувачка пише:

"...Одне нас тишить, що англійці нам сказали, що силою нас большевикам не видадуть. Советська комісія, яка зараз перебуває в Італії, перестала нас відвідувати як рівнож і наших хлопців, які сидять як полонені.

Наші хлопці в таборі зробили виставку різних виробів. Ці речі є тимбільше цінні, що зроблені з бляхи від консерв і без всякого приладдя. Є такі гарні речі, що англійці, які приходять оглядати виставу, не хочуть вірити, що це все зроблено звичайним ножиком. В склад вистави входить кошикарство, гончарство, маллярство - є прекрасно різьблені речі в гуцульському стилі. Коли виставу відвідав британський генерал, то не міг знайти слів похвали, а при кінці сказав, що вистава багато заважить на долі її організаторів.

В таборі є гарний хор, який щодня співає для англійців. Є там також гімназія і хлопці будуть здавати матуру. Учні дістають кращий харч та вигідніші шатра. В таборі люди починають організуватися, вчуться жити в нових умовах. Ці які хотіли їхати на "родину" /1800 людей/ то поїхали, а решта є рішені на все, тільки не на поворот до рідної хати в такому стані, який він є зараз.

Г.

Культурно-освітнє життя в українському таборі збігців в Німеччині.

Про розвиток нашого народнього життя серед українських переселенців в Європі ми дістали такі вісті з Німеччини:

В одному із переселенців... рів у британській окупаційній зоні... за старанням декількох осіб вдалось відділити українців та створити окрему групу. По тяжких трудах стягнуто тут певну частину нашої інтелігенції а рівночасно працівників у всіх галузях нашого національного життя. І так: є тут група артистів та мистців, група працівників на освітній ниві та другі.

В суботу та в неділю 24 і 25 листопада ц.р. відбувся тут Концерт, на який запрошено гостей із УНРА. Концерт випав прекрасно. Сценічні артисти, з яких багато має за собою кільканадцять літ праці на сцені, дуже добре вивязалися зі свого завдання, а хор своїм добром та голосами мабуть перевисивби колишній хор Дм. Котка. Знамениті танцюристи відтанцювали "Чумака" та "Гопака" й "Запорожця".

Концерт зробив гарне враження на видців, головно гостей з УНРА - представників різних народностей. Після Концерту було прийняття гостей, на якому виголошено кілька промов на різних мовах. Полковник канадійської армії сказав, що він був на різних концертах в Ньюорку та Лондоні, та коли порівняти цей концерт, то він нічим не ріжнися від найкращих, які він бачив, хіба тим, в яких умовах живуть такі вартісні люди. Він приобіцяв, що як працівник УНРА, доложить всіх старань, щоб українська пісня лунала по всьому світі та підніс оклик: "Хай живе український Нарід та його пісня - його Слава!" Присутнім українцям ставали слюзи в очах від зворушення, коли слухали цього оклику на чужій мові.

Табор набрав такого значення, що йому рівного немає в цілій околиці. Зараз артистичний гурток табору підготовляє виставку оперети "Запорожець за Дунаєм", яка має відбутися на Різдяні Свята.

Ось так виглядає життя наших скитальців. Хоч в голоді і в холоді, не пристають ані на хвилю, але працюють на рідній ниві та дають пізнати чужинцям, що український нарід живе, що в нього своя пісня, своя культура та свої стремління.

І. Бул.

Наша пошта.

О. ЛИС. Дякуємо за прислані матеріяли. Дещо містимо, решту використаємо пізніше. У Вас є талант, пишіть далше. У віршах звертайте більше уваги на склад. Подайте свою адресу, напишемо Вам окремого листа.

Г. ХОТ. Дуже дякуємо за новини. Пишемо до Вас окремого листа.

Ю. ЄН. Дякуємо. Піде в другому числі. Широ здоровимо.

І. ДИХ. За пісню дякуємо. Держітеся, не падайте духом, пишіть більше.

І. БУЛ. Пишемо до Вас окремого листа. Лист подав Вл. Сов. Здоровимо.

М. ТУЛ. Дякуємо за пісні. Одну поміщуємо, решту використаємо. Всі пісні ми післали до Канади. Здоровимо.

П. ШИР. Дякуємо за спомини та сердечний лист. Розшукування ми вислали до Канади.

Д. ІВАНКО. Подайте імя та прізвище Вашого вуйка та державу, де його шукають.

П. БЕНД. Чи Ваша рідня була вивезена до Німеччини? Пошукування в Краю є не можливі.

П. ПАВЛ. В якій державі живуть пошукувані?

Від Редакції: В бюлетині "Наш Клич" будемо поміщувати тільки такі розшукування, які відносяться до осіб пошукуваних у В. Британії та на континенті Європи. Розшукування осіб за океаном ми передаємо "Центральному Українському Допомоговому Бюро" в Лондоні, яке висилає їх куди слідно.

В розшукуванні просимо подавати точну свою адресу та всякі можливі дані про особи пошукувані, а головне державу, в якій ці особи треба шукати. Просимо писати читким письмом, а назви місцевостей виразними, друкованими буквами./

Пошукую КОГОНЕБУДЬ з українських скитальців зо села Мицева і Осердова, пов Сокаль, Зах. Україна.

Моя адреса: Vasyl Kuzma,
Point Pelee,
Ontario, Canada.

Пошукую КОГОНЕБУДЬ з українських скитальців із села Таврова, пов. Бережани, Зах. Україна.

Моя адреса: Oleksa Kohut,
Point Pelee,
Ontario, Canada.

МИХАЙЛІВ Петро Polish Forces, P/3, Edinbourg пошукує ХАРКОВА Ярослава та ЗЕЛЕНОГО Петра, з якими разом приїхав до В. Британії. Просить відгукнутися та подати адреси.

Пошукую ВИННІЧЕНКА Михайла та ДРУЧЕНКА Володимира з Дубна, ШЕВЧУКА Василя, ШЕВЧУК Надію, ПАНАСЮКА Петра і Ананія, КОНДРАТЮКА Петра, БРАТІЙЧУКА Василя, КОРНІЙЧУКА Микиту і КОЛІНСЬКУ Галину - всіх з місточка Верби пов. Дубно. Їх самих та всіх, що знавби про них прошу писати на адресу: SZEWCZUK Volodymyr,
218, Sussex Gardens,
Paddington, London W.2.

Європейську пресу просимо о передрук.

НАЗАРОВ Ліду, уроджену 1923р., вивезену до Німеччини в 1941 р. пошукує: AMAN Alexander, G.P. Box, 260.147 G.P.O. London E.C. 1.

Європейську пресу просимо о передрук.

Зінну/ур.1924/, Володимира/ур. 1922/ та Антона ВОРОБІОВ, вивезених до Німеччини зі с.Копиль пошукує: MOROZOWYCZ Teodor, G.P.O. BOX 260.147, G.P.O. LONDON, E.C.1.

Європейську пресу просимо о передрук.

БІЛЕНЬКИЙ Володимир, Polish Force P/141. Kintore, пошукує свого друга ПАВЛІВ Романа, з яким разом вступив до війська.

Павелка і Августа ТУРЧИНИК із села Білокаміння, пов. Золочів, вивезених Німцями 26. 6. 1944, пошукує: TURCZYNIAK Michal,

Polish Forces, P/12. Edin. Європейську пресу просимо о передрук.

СУХОМУД Василь з Рогатина пошукує свою жінку Марію та синів Михайла і Миколая. Писати на адресу: Suchomud Wasyl, 218, Sussex Gardens Paddington, LONDON, W.2.

Європейську пресу прошу о передрук.

Столярчук Петро, Polish Forces, С.М.Р. Nr. 322. Пошукує своїх стрілецьких братів: Савки, Павла, Степана і Володимира СЕМЕНЮКІВ. Володимир СЕМЕНЮК, син Оксента був у Бельгії в шахтах на роботі.

Європейську пресу просимо о передрук.

ЖЕРТВИ.

До канцелярії ССУВБ вплинули такі жертви на добродійні цілі:

На Прес-фонд:
П.Шир. і тов. - 2ф.; О.Ол. і тов. - 3ф. 3ш. 6п.; Е.Кр. - 1ф.; Т. Зл. - 1ш.; Т.Дз. - 1ш.; Вас. і тов. - 2ф. 6ш. 6п.; М.Кл. і тов. - 1ф. 10ш.; І.Кох. - 1ш. 8п.; Яс. і тов. - 2ф. 12ш.; Сем. - 10ш.; Стр. - 10ш.; П.Шав. - 10ш.; А.Гн. - 1ф.; В.Нак. і тов. - 2ф. 10ш.

Разом за листопад 17ф. 10ш. 8п.

На поміч Українським збігцям:

В.Гаж. і тов. - 1ф. 4ш.; П.Шав. - 10ш.; Вас. і тов. - 2ф. 7ш.; І.Баш. - 5ш. Разом 4ф. 6ш.

Щире спасибіг всім жертводавцям.

Видано на правах рукопису.

Число зладив Петро Пігічин.

Адреса "Союза Самопомочи Українців у В. Британії":

Mr. BURA M.
218, Sussex Gardens,
Paddington,
LONDON W.2.

Адреса Редакції бюлетина "Наш Клич"

Mr. P. PINICHYN,
218, Sussex Gardens,
Paddington,
LONDON, W.2.